

Maastricht 24 November '88

Lieve Anna,

Daar ik onlangs bij U logeerde, hebben wij afgesproken, elkander zoo nu en dan eens een lettertje te schrijven. De avonden zijn nu lang en bieden alnoo een goede gelegenheid aan om het een ^{of} ~~het~~ ander op papier op papier te zetten. Daar om wil ik thans aan onze correspondentie een begin maken, in de hoop, dat die van langen duur moege zijn en dat ze ons beiden tot nut en genoegen moege strekken. Allereerst eene vraag: hoe bevalt U het boek, dat ik U heb medegebrac hit? Mij dunkt, dat het juist in Uwen smaak moet vallen, daar U zooveel van reisverhalen houdt.

Ik lees thans „Om Karels Pleegkind;“ dat ik een
leuwig mooi boek vind. Maakt gedaat nog niet ge-
lezen hebben en er belang instellen, schrijf het mij
dan; Gij kunt het met alle genagen ter leen krijgen.
De spreij, waaraan ik bij U ben begonnen, verduet flink
waar schijntijk krijg ik het midden stuk de volgende
week klaar; maar nu zit ik er nog mee verlegen, welken
rand ik er om zal halen. Ik heb geen enkel patroon,
dat mij aanstaat; daarom zou het mij zeer aangenaam zijn,
~~als Gij twee collectie eens na wilt zien. Maakt Gij~~
er een patroontje bij vinden, dat U geschikt voorkomt,
het dan s. v. p. de goedheid, het even voor mij na te halen
en het mij in eenen brief te zenden.

Maakt men bijlt te D. Boek al veel drukte voor het
St. Nicolaasfeest.

Hier is het elke avond al reu druk op straat; vele
winkeliers hebben hunne wistallingen al reeds in-
orde gebracht en de overigen reppen zich, noorvlug zij
maen kunnen.

Onze kleine Jan is vol hoop, dat de goede Sint hem

veel mooi en lekkers brengen zal. Nu, ik vermoed, dat zijne
verwachtingen niet teleurgesteld zal warden; want vader en
moeder doen reeds vele in koopen, die wel grooten deels voor
den kleinen blonden spring-in-'t veld bestemd zullen
zijn.

Of St. Nicolaas aan mij nog zal denken, mi ik verstaan lens
sten achter den rug heb weet ik niet. Ik zal er maar niet meer
op rekenen, den valt het ingengeval segen, niet waar Tonna?
Lief zoo liefste vriendin 'tis reeds over halffien; ik moet maar bed
want morgen ochtend om zeven uur beginnen we te wasschen en dan
moet ik op zijn, zegt moeder, om op de kachel ketketten en te
zorgen, dat er steeds kokend water in den ketel is. Ik wil daar-
om dit briefje eindigen; Abina de meid kan het dat nog even
in de bus brengen, zoodat het morgen met den eersten trein vertrekt
en dus, naar ik gis tegen den koffie tijd bij U 's Bosch is.
Laat mij nu vooral niet telang op eenig bericht van U wachten,
en vertel mij dan maar heel veel nieuws, hoe beste!

Ontvang de hartelykste groeten van mijn ouders en in 't dachten
een paar ferme zoenen van Uwe

Uwe U liefhebbende v.

Abida

218
Drika Pontgers.